

давства щодо забезпечення реалізації та захисту прав дитини; навчання здобувачів вищої освіти в галузі забезпечення реалізації та захисту прав дитини.

Отже, вищезгадані соціально-психологічні, корекційно-реабілітаційні та правові чинники на сьогоднішній день становлять основу розбудови університетської інклюзії.

#### Література:

1. Колупава А.А. Педагогічні основи інтегрування школярів з особливостями психофізичного розвитку у загальноосвітні навчальні заклади: Монографія / Алла Колупава / – К.: Педагогічна думка, 2007. – 458 с.
2. Левнів З.П. Підготовка кадрів для створення оптимальних умов дітям із порушеннями психофізичного розвитку в інклюзивному середовищі / Журнал Левнів // Особлива дитина: навчання і виховання – 2014. – № 3(71). – С. 13-19.
3. Левнів З.П. Особливості реалізації інклюзії та підготовки відповідних кадрів: проблеми, досвід, перспективи / Зоряна Левнів // Науковий часопис національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія 19, Корекційна педагогіка та спеціальна психологія: Збірник наукових праць – К.: НПУ імені М. П. Драгоманова, 2014. – Вип. 28. – С. 119-125.
4. Синьов В.М. Українсько-Канадські зв'язки у кадровому та науковому забезпеченні корекційної освіти / Віктор Синьов // Тези доповідей II Міжнародної науково-практичної конференції «Діаспора як чинник утвердження держави України у міжнародній спільноті» 18-20 червня 2008 р. – Львів. – с. 262.
5. Шевцов А.Г. Методики медико-соціальної та психолого-педагогічної корекції в сучасній системі реабілітаційних центрів / Андрій Шевцов // Науково-практичний журнал «Корекційна педагогіка. Вісник Української асоціації корекційних педагогів» – 2007. – № 2. – С. 37-38.
6. Шеремет М.К. Актуальні проблеми спеціальної освіти / Марія Шеремет // Науковий часопис НПУ імені М.П. Драгоманова. Серія 19, Корекційна педагогіка та спеціальна психологія: 36. наукових праць. – Випуск 7. – К.: Видавництво НПУ імені М.П. Драгоманова, 2007. – С. 79-81.

#### SOCIOCULTURAL DETERMINANTS OF BUILDING STUDENTS' FOREIGN LINGUISTIC COMPETENCE IN THE CONTEXT OF INCLUSIVE EDUCATION

Lichman Lada

*Candidate of Pedagogic Sciences,  
Head of the Department of Foreign Languages  
Shupyk National Medical Academy of Postgraduate Education  
Kyiv, Ukraine*

The polyparadigmatic education space of the 21st century grows increasingly complex and diversified; profound changes in civilizational platforms, geopolitical and state systems transformation, changes in linguistic ethnic areas, major military

conflicts, terrorist threats, migration – all the challenges mold the education development strategy in the new century. Against this constantly adjustable background, at the height of the worldwide crisis exacerbation, special needs education holds a specific place as people with disabilities are the most vulnerable groups in society. In actual fact, the degree of the seamless integration of such people in the social and cultural continuum can be conventionally taken as the human development index.

In this regard to enlarge and deepen the fundamental and practical support for integrating people with disabilities largely depend on the arrangement of teaching and guiding for students trained in multiple jobs. Indeed, after leaving school the people with disabilities should adjust to the new social occupational environment and they need special treatments, comfortable conditions for communication with the new team to begin with. Therefore, the psycholinguistic training of students, the building and improvement of their language proficiency are of crucial importance.

The issue of students' language / foreign language competence improvement is an integral part of the academic and expert – inclusive-centered – discourse (N. Buravleva, M. Kuznetsova, E. Lobasova, M. King-Sears, O. Konovalova, O. Cvirko and others). Meanwhile, introducing the newish inclusively-oriented topics in pedagogy reveals that there are some conceptual gaps. It stands to reason that the adaptive methodological and pedagogical techniques and tools should be given a theoretical substance, the content can be built at the confluence of several disciplines, – namely pedagogy (including language education), psychology and medicine. Concurrently it is worth to measure common social and cultural components determining the key parameters to develop research and practice resources in inclusive education.

The objective of the study is to designate certain social and cultural determinants, modeling the search of an optimal inclusive-centered strategy for building students' foreign language competence. From our point of view, based on the writings of L. Wittgenstein [1], E. Husserl [2], N. Chomsky [3] and others, the social and cultural determinants are contexts, specifying the language activities. The language manifests itself as a system of social and cultural determinants, and the individual speech activity is expressed in genetically extraordinary synergy of the mentally activated contexts.

One of the main goals of foreign language education in the higher school consists in the detection, interpretation and application of inclusive-oriented social and cultural determinants while training students: organizational and educational resources, educational programs, technological scripts should be correlated with the inclusive pedagogy specificity. The social and cultural determinants, as objective reality, are universal for all, but to perceive them is always individual and subjective, especially where the disabled people are concerned. The problem of specific perception of social and cultural determinants is key while building foreign language competence.

However, while fulfilling the mentioned task one has got difficulties in definitions: a basic structural range of definitions still remains unestablished in the inclusive pedagogy. On the one hand, for several decades no one has managed to define the object of pedagogical support: both children and adults with disabilities are often



denominated in various semantic terms with inflection, as follows troubled children, children with behavioral disorders, addled children, emotionally handicapped children, defective children, special needs children, disabled children, individuals with disabilities, people with special needs, etc. Certainly, these and many other denominations are different, especially as for their emotional, semantic and estimated volume. But, on the other hand, it is naturally that the nature of diseases and medical indications, behavioral characteristics, human life support, the specific mental reactions and others encourage scientists and educators to specify disabled people, offering rare or new designations for the objects of research, training and education, to amplify and complicate the definitions of inclusive education. It is difficult, sure enough, in brief to title and unify such different speech abnormalities as dysgraphia, dyslexia, dyslexia, aphasia (amnesic, semantic) etc.

Nevertheless, under such conditions teachers and students can judge from the realization that the basis of inclusive linguistics consists of social and cultural determinants influencing the individual's «lived experience» [2] synergy of contexts: the proper clinical, existential, social, psychological, philosophical and religious, moral and ethical. In education, to detect and realize the energies affecting and being accepted by disabled people requires clarifying the following:

- the clinical context refers to the range of biopsychic reflection when the introversion gives rise to the inner, individual's self-projection. This context is limited to the life cycle, disclosed in its own perception. When arranging the teaching and learning one should consider this contextual spheres of life to be extremely sensitive;

- the existential context refers to the issues of «being-in-the-world» [4]. Describing the existential phenomenological foundations of the «science of persons», R. Laing points out the necessity of paying special attention to the various forms of human tragedy, noting that the «science of persons is the study of human beings that begins from a relationship with the other as person and proceeds to an account of the other still as person» [4, p. 21]. In our opinion, this postulate, clarifying the essence of existential determinants, should be given pride of place to the inclusive language education;

- the social context refers to living conditions, economic environment and the content of social convention concerning people with disabilities; it has a major impact on the behavior and performance capabilities of students. All this requires teachers' flexible response and sensitivity;

- the psychological context refers to the volume and specificity of interpersonal communication. It is at the forefront in building teacher – student trust relations, as it can influence the outcome of the partnership;

- the philosophical and religious context is more global and abstracted than those mentioned above. On the one hand, it refers to shaping one's worldviews which determine the level and nature of man and society's attitude to disabled people. On the other hand, this context, conveying the inner paradigmatics of an individual, establishes the space-time and value orientation of a person. The context is of great importance for developing general methodological principles of inclusive pedagogy;

– the moral and ethical context accumulates the acmeological attitudes of the society to disabled people; in fact, it provides the prospect for the future inclusive education.

#### References:

1. Wittgenstein, L. Tractatus Logico-Philosophicus. [Translated by D. Pears and B. McGuinness]. Side-By-Side-By-Side Edition, Version. Retrieved: 05.06.2016 from: <http://people.umass.edu/phil335-klement-2/ttp/ttp.pdf>
2. Husserl, Edmund. (1970). The Crisis of the European Sciences and Transcendental Phenomenology. Evanston: Northwestern University Press. Retrieved: 05.06.2016 from: <https://books.google.com.ua/books?id=Ca7GDwz5IF4C&printsec=frontcover&hl=ru#v=onepage&q&f=false>
3. Chomsky, N. (1965). Aspects of the Theory of Syntax / Noam Chomsky. – Cambridge, Massachusetts: M.I.T Press. – 261 p.
4. Laing, R. D. The Divided Self An Existential Study in Sanity and Madness. London: Penguin Books Ltd. Retrieved: 05.06.2016 from: [http://www.curezone.org/upload/PDF/laing\\_the\\_divided\\_self.pdf](http://www.curezone.org/upload/PDF/laing_the_divided_self.pdf)

#### МЕТОДОЛОГІЯ СТАТЕВОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ: З ДОСВІДУ РОБОТИ БФ «ДУХОВНИЙ РОЗВИТОК І МИЛОСЕРДЯ»

Лукашук-Федик С. В.

кандидат медичних наук,

доцент кафедри психологічних та педагогічних дисциплін

із секцією безпеки життєдіяльності людини

Тернопільського національного економічного університету,

лікар-консультант, акушер-гінеколог «Поліклініка «Медікус»

м. Тернопіль, Україна

Сучасна студентська молодь – майбутній економічний, науковий і культурний потенціал нашої країни, а тому охорона здоров'я молоді (репродуктивної зокрема), забезпечення її захисту та розвитку є пріоритетом державної політики України. Відповідно до Національної програми планування сім'ї (1995-2000 рр.); Національних програм: «Репродуктивне здоров'я 2001-2005 рр.» та «Репродуктивне здоров'я 2006-2015 рр.». Особлива увага приділяється питанням гігієни здоров'я та підготовки молоді до створення майбутньої сім'ї та народження здорової дитини [3, с. 113-127].

Концепція захисту репродуктивного здоров'я, шляхом формування загальної статевої культури – одна з основних складових впроваджувальних програм. Так, основними завданнями вищезазначених програм є: забезпечення політичної, соціальної, економічної бази для впровадження заходів, спрямованих на поліпшення демографічної ситуації в країні, посилення контролю за виконанням законодавства про охорону праці жінок (вагітних зокрема); забезпечення правового та со-